

Hoc

si tunc resceret scio te inscientē atq; prudentē dicere ac facere
 omnia: tot peccata in hac re ostendis: nā iam primū sine uī im
 periu exsequi uoluis ses: inter emptā oportuit nō simulare mor^{id: illa filia}
 uerbis re ipsa spē uide dare: ac idomitto misericordia animus
 nā nūc: si nō quā bene uero abste. p. spectū. ē quid uoluis cogita:
 pe an uilli pdita abste filia ē planis sime: pte ueluti quae stum
 ceret. ueluti ueniret palā: credo id cogitasti quid uis satis ē.
 u uiuat modo: quid cū illis agas quine que uis neque bonū atq;
 nequū sciunt melius: peius p. sit. obsit. nihil uident nisi qd. lubet:
 SOS me chreme peccau fateor uincor nunc hoc te obsecro:
 quanto tuus ē animus natu. grauior. ignoscentior: ut meae
 stulticiae iusticia tuasit aliquid p. sidu. CHR scilicet equidem
 istuc factū ignoscā uerū sostrata. maledocet te mea facilitas
 multa sed istuc quid ē: quā hoc. oceptū ē. causaloquere SOS
 ut stultae et misere omī sum. religio se. cū exponendā do illi.
 de digito anulū detraho. et eū dico ut una cū puella exponeret:
 si morere tur. ne expertis partis eēt denris bonis CHR istuc
 recte conseruasti te atque illā SOS hic. is ē. anulū CHR un
 de habes. SOS quā bacchis secū addux adulescentulā SY & hem.
 CHR quideanarrat SOS ealauatū dū. it. seruandū mibi dedigani
 mū nō aduor a primo. sed postquā aspexi ilico cognoui ad te
 exiit CHR quid nunc suspicāre aut inuenis de illa. SOS nescio
 nisi ut ex ipsa queras unde hunc habuerit: si potest repperiri.
 SY R. interu. plus spei uideo quā uolo. nrā. ē. si ita ē. CHR uiuit